

Лилия Абаджиева:

ЗА ТЕАТРАЛНИЯ СПЕКТАКЪЛ ИЛИ ФИЛОСОФИЯТА НА ЖИВОТА

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ ни кара да вярваме, че съществува известна точка на духа, от която натамък животът и смъртта, реалното и въображаемото, миналото и бъдещето, предаваемото и непредаваемото, високото и ниското престават да бъдат схващани като противоречия.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е животът не като биологично понятие.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е животът на духа, достигнал своята абсолютна форма.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е култ към силите на живота и познанието.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е човекът във вечното му страдание между небето и земята, между божественото и гемоничното.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е вечният копнеж по абсолютното.

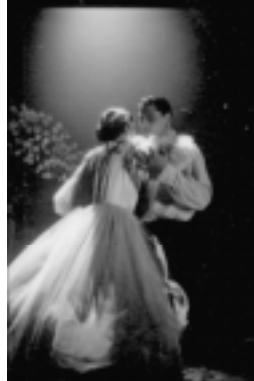
ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е опит да определи човека като такъв само когато е целесъобразен и проективен.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е религия на откровението и философията.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ съдържа раняваща материалност и ранената идеалност в акта на самото раняване.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ вбесява живота до ексцес.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е постепенно формиране на метафори и образи, нагли пози и жестикулации, които захвърлени в света го подреждат и преобразяват.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е субект на Волята за Власт, проявена едноствено като подчиняващо усилие.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е истинският характер, преживяващ патос, страст, терзание, болката и нейните описания.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ са Времето и пространството, които в себе си подреждат битието в различни регове.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е носталгичен призив към възвишеното като липсващо съдържание.

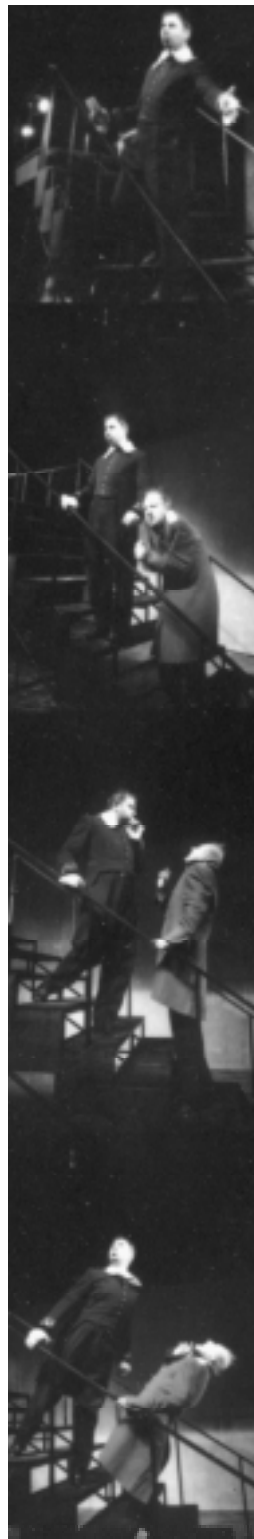
ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ отсъства пред болката и удоволствието на невъзможността да се изразим напълно, като отхвърля носталгията по правилната точна форма.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ означава разстоянието между въобразимото и представяемото на границата на модерната и виртуалната епоха, пресечени в трансмодерността.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е огромно интелектуално облегалo, в което самопознанието има по-голяма стойност от познанието.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е Вкусът като категория на новото време, той е възможен само ако доказва централната роля на Аз-а. Вкусът като изходна точка на Всичко. Субективността, която се абсолютизира.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е преценка на Вкуса като образ на въображението. Образите на въображението изпреварват понятията, силата на познанието и силата на желанията.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ доказва, че творението е неустово, екстаз, свещена лудост. Геният не създава правила за творене, творенето не следва логиката за образуване на понятията. Гениалното, което създава образец, а не следва образци, то е първото творение, умољчение на Бога.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е погвласстен на тенденцията на живота да надхвърля себе си.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е вечният спор на какво е принадлежен живота на Волята или на съзнанието.

ТЕАТРАЛНИЯТ СПЕКТАКЪЛ е собственият ни живот като инструмент, чрез който експериментираме с истината.

